

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ ΤΡΥΓΟΜΗΝΑΣ
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ ΑΕΡΓΙΤΕΣ
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΑΡΤΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΕΤΟΣ 36^ο
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 288

Ο Άγιος Μεγαλομάρτυρας Ευγένιος ο πολιούχος της Τραπεζούντας

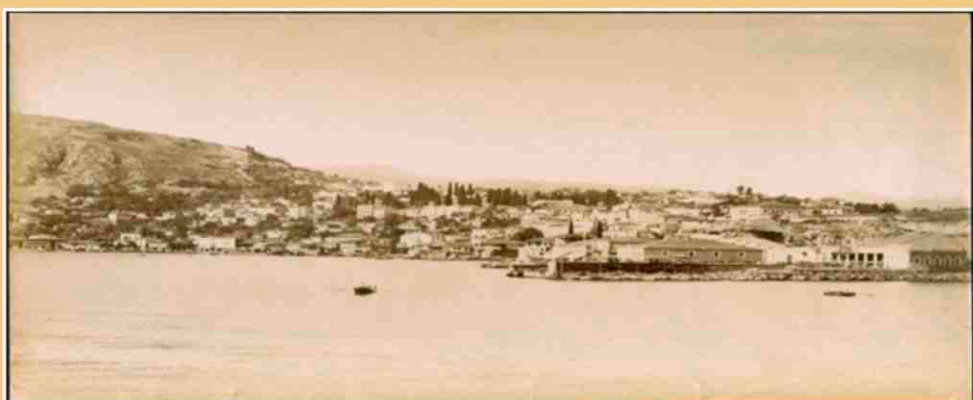
Ο Άγιος Ευγένιος ήταν ο πολιούχος Άγιος της Τραπεζούντας και γι' αυτό επονομάζεται ο Τραπεζούντιος. Ο Άγιος συνδέεται με την πόλη στην οποία γεννήθηκε, έζησε, δίδαξε και μαρτύρησε και οι πιστοί είναι περήφανοι για την καταγωγή του, αναφέροντας συνεχώς την πόλη της καταγωγής του.

Συνέχεια στην 5η σελίδα

Δεκάδες ονόματα πόλεων στην Τουρκία είναι ελληνικής προέλευσης

Γράφει ο Νίκος Τουμπολίδης

Τραπεζούντα (Trabzon)

Η Τραπεζούντα είναι μια αλλαγή του αρχαίου ελληνικού Trapezous, από το trapeza, που σημαίνει «τραπέζι» και αναφέρεται στον επιτραπέζιο κεντρικό λόφο μεταξύ των ρεμάτων Zağnos (İskeleboz) και Kuzgun πάνω στα οποία ιδρύθηκε.

Συνέχεια στην 4η σελίδα

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΣΕ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ και ΕΚΛΟΓΕΣ

Αγαπητά μέλη της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας, σύμφωνα με το άρθρο 10 του Καταστατικού, καλείστε σε Τακτική Εκλογοαπολογιστική Γενική Συνέλευση που θα γίνει στο Πνευματικό Κέντρο της Λέσχης στο Πανόραμα (Λ. Πορφύρα 1, Βέροια), την Κυριακή 19 Ιανουαρίου 2025 και ώρα 11.00 π.μ.,

Συνέχεια στην 2η σελίδα

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ
ΣΕ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
και ΕΚΛΟΓΕΣ

2

Η ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ

4

Ο Άγιος Μεγαλομάρτυρας
Ευγένιος ο πολιούχος
της Τραπεζούντας

5

Ο ΚΩΤΣΟΝ ΕΙΧΕΝ
Ή Κ' ΕΙΧΕΝ ΚΙΦΑΛ

7

ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΜΗΜΑΤΩΝ

Παρά τις αντίξοες καιρικές συνθήκες μεγάλη επιτυχία σημείωσε ο ετήσιος χορός της Λέσχης με εκατοντάδες κόσμος να γεμίζει το οικογενειακό κέντρο «Κτήμα Γκαντίδη» το βράδυ του Σαββάτου 30 Νοεμβρίου 2024.

Συνέχεια στην 8η σελίδα

Ημερίδα για τον Ποντιακό Ελληνισμό

Η Ευξείνου Λέσχη Βέροιας διοργάνωσε μια ξεχωριστή ημερίδα, αφιερωμένη στον πολιτισμό της περιοχής του Πόντου. Η διοργάνωση αυτή με τίτλο "Ημερίδα για τον Ποντιακό Ελληνισμό" πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 3 Νοεμβρίου 2024, με έναρξη στις 11.30 π.μ. στο Πολιτιστικό-Πνευματικό κέντρο της Λέσχης, στο Πανόραμα της Βέροιας.

Συνέχεια στην 3η σελίδα

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

www.elverias.gr

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΕΚΔΟΤΗΣ

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Λάμπ. Πορφύρα 1- Πανόραμα Βέροιας
Βέροια - Τ.Κ. 59132 - Τηλ.: 2331072060

Email: info@elverias.gr

Ιδρυτής

+ ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΛΕΤΙΔΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ε.Λ.ΒΕΡΟΙΑΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΥΛΗΣ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΠΟΥΡΤΙΔΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΥΜΠΟΥΛΙΔΗΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ
ΚΑΡΑΜΑΝΛΙΔΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ

ΝΕΑ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑ

ΤΗΛ. 23310 90339 - 90234

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ

Λ. Πορφύρα 1

591 32 - ΒΕΡΟΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ

Κωδικός 1000001

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΝΕΑ
Δ' ΤΡΙΜΗΝΟΥ 2024

05-08-2024

Εκπροσώπηση στις εκδηλώσεις του Συλλόγου Ποντίων Νέου Προδρόμου.

06-08-2024

Εκπροσώπηση στις εκδηλώσεις του Τ.Ο.Κ. Καστανιάς.

18-08-2024

Εκπροσώπηση στις εκδηλώσεις του Μορφωτικού Πολιτιστικού Συλλόγου Νέας Νικομήδειας «Ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ».

03-10-2024

Συμμετοχή σε εκδήλωση της Σχολής Μετεκπαίδευσης

29-9 & 6-10-2024

Παραχώρηση του ΠΠΚ της λέσχης στο ΣΠΟΣ ΚΜ&Θ για τις πρόβες εν όψει του φεστιβάλ στις 29/09/2024 και 06/10/2024.

19-10-2024

Συμμετοχή του συλλόγου μας στο φεστιβάλ της ΠΟΕ στην Πάτρα.

03-11-2024

Διεξαγωγή σεμιναρίου χορών του Πόντου από τον «Παρυάδρη» στο Π.Π.Κ. της λέσχης.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ
Α' ΤΡΙΜΗΝΟΥ 2025

29-12-2024

Έθιμο Μωμόγερων στη Βέροια

19-01-2025

Γενική Συνέλευση της λέσχης στο ΠΠΚ
Φεβρουάριος 2025Μνημόσυνο υπέρ κτητόρων και μελών
της Λέσχης

Μάρτιος 2024

Αποκριάτικος παιδικός χορός στη
λέσχη(ημερομηνία θα ανακοινωθεί)Έθιμο του Κουκαρά (ημερομηνία θα
ανακοινωθεί)

Έθιμο χελιδονίσματα

(ημερομηνία θα ανακοινωθεί)

25-03-2024

Παρέλαση τμημάτων της λέσχης στην
πόλη της ΒέροιαςΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΤΗΣ Ε.Λ. ΒΕΡΟΙΑΣ

Λειτουργεί

Πέμπτη & Κυριακή
από τις 17:00 έως τις 21:00.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΤΑ ΜΕΛΗ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ
ΓΙΑ ΤΗΝ
ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΣΗ
ΤΗΣ ΕΤΗΣΙΑΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΤΟΥΣ
ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ
ΜΟΛΙΣ 10€

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

ΣΕ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ και ΕΚΛΟΓΕΣ

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Το πρόγραμμα της Γενικής Συνέλευσης έχει ως εξής:

11.00 - 11.15: Κοπή βασιλόπιτας

11.15 - 11.30: Βράβευση επιτυχόντων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση (παιδιών της Λέσχης)

11.30 - 11.45: Εκλογή Προεδρείου Γ.Σ. και ανάγνωση θεμάτων ΓΣ

Έναρξη συζήτησης των εξής θεμάτων ημερήσιας διάταξης:

1) 11.45 - 12.30: Διοικητικός απολογισμός 2023-24 και προγραμματισμός 2025

2) 12.30-12.45: Οικονομικός απολογισμός 2023-24 και προϋπολογισμός 2025

3) 12.45-13.00: Έκθεση Εξελεγκτικής Επιτροπής(2023-24)

4) 13.00-13.15: Διάλλειμα

5) 13.15-13.30: Ερωτήσεις - Τοποθετήσεις -Προτάσεις

6) 13.30-13.45: Απαντήσεις

7) 13.45-14.00: Παρουσίαση υποψηφίων ΔΣ και ΕΕ

8) 14.00-18.00: Ορισμός Εφορευτικής Επιτροπής και Εκλογές για ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου και Ελεγκτικής Επιτροπής

Οι υποψηφιότητες υποβάλλονται εγγράφως (άρθρο 14) τουλάχιστον πέντε (5) ημέρες πριν από τη Γενική Συνέλευση, στη Γραμματεία της Λέσχης (δηλαδή μέχρι Δευτέρα 13/1/2025)

Παρακαλούνται τα μέλη που πρόκειται να τακτοποιήσουν τις οικονομικές τους υποχρεώσεις την ημέρα της Γενικής Συνέλευσης, να προσέλθουν στο χώρο τουλάχιστον μία ώρα πριν την έναρξη των εργασιών.

Σύμφωνα με το άρθρο 5 του Καταστατικού, δικαίωμα συμμετοχής στις εργασίες της Γ.Σ. έχουν τα μέλη που είναι τακτοποιημένα οικονομικώς.

Σύμφωνα με το άρθρο 3 του Καταστατικού όσα μέλη έχουν περισσότερο από δύο χρόνια να τακτοποιήσουν τις οικονομικές τους υποχρεώσεις, τακτοποιούνται με την καταβολή της συνδρομής των δύο τελευταίων ετών (2024-2025).

Η παρουσία σας στη ΓΣ καθώς και η τακτοποίηση των συνδρομών σας κρίνεται απαραίτητη καθώς επίσης και η έγκαιρη υποβολή υποψηφιοτήτων στα όργανα της Λέσχης.

Αν δεν υπάρξει απαρτία, η Γενική Συνέλευση θα επαναληφθεί την επόμενη Κυριακή 26 Ιανουαρίου 2025, την ίδια ώρα, στον ίδιο χώρο και με τα ίδια θέματα.

Με τιμή, για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος
Καπουρτίδης ΧαράλαμποςΗ Γ. Γραμματέας
Τογκουσίδου Ευαγγελία

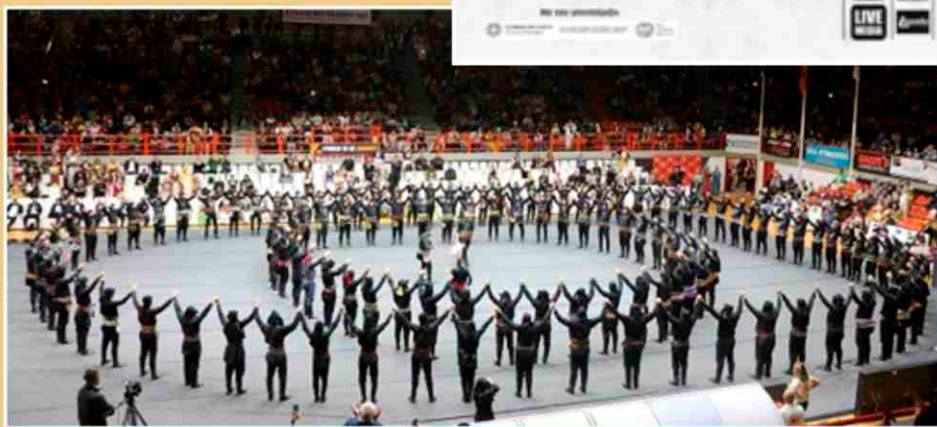
18ο Φεστιβάλ Ποντιακών Χορών της ΠΟΕ

Το 18ο Πανελλαδικό Φεστιβάλ Ποντιακών Χορών της Παμποντιακής Ομοσπονδίας Ελλάδος, που διοργανώθηκε φέτος από τον Σύνδεσμο Ποντιακών Σωματείων Νοτίου Ελλάδος και Νήσων της Παμποντιακής Ομοσπονδίας Ελλάδος, πέρασε στην ιστορία ως ένα ακόμη μεγάλο γεγονός ανάδειξης του ποντιακού πολιτισμού.

Παραδοσιακοί χοροί και δρώμενα, ιστορία και μνήμη, έγιναν ένα σε μια σπουδαία εκδήλωση στην οποία συμμετείχαν χιλιάδες παιδιά του Πόντου από όλη την Ελλάδα στο **Εθνικό Κλειστό Γυμναστήριο «Δημήτριος Τόφαλος»**, το **Σάββατο 19 Οκτωβρίου 2024, στην Πάτρα**.

Όλοι μαζί, έστειλαν για μια ακόμη φορά το μήνυμα ότι οι αξίες για τις οποίες αγωνίστηκαν οι παλαιότεροι στη γη του Πόντου, καθώς και οι παραδόσεις τους, παραμένουν ζωντανές.

Η φετινή χρονιά, μετά από ομόφωνη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας μας, ήταν αφιερωμένη στα 50 χρόνια από την Τουρκική εισβολή στην Κύπρο που είχε ως αποτέλεσμα την μέχρι και σήμερα κατοχή του βόρειου τμήματος του νησιού.

Ημερίδα για τον Ποντιακό Ελληνισμό

Κατά τη διάρκεια της ημερίδας αναλύθηκαν ποικίλα θέματα και δόθηκε σημαντικός χρόνος για συζήτηση και ανταλλαγή απόψεων μεταξύ των συμμετεχόντων.

Οι λάτρεις της παράδοσης είχαν την ευκαιρία να ακούσουν τρεις καταξιωμένους εισηγητές - ερευνητές που παρουσίασαν τις καταγραφές τους δημιουργώντας μια ιδιαίτερη εμπειρία για τους παρευρισκόμενους.

Στην ημερίδα αναπτύχθηκαν τα θέματα:

1 : "Παράδοση και δημιουργία. Όροι αντιτιθέμενοι; "από τον Στυλιανό Ιωαννίδη.

2: "Ταυτοτικά στοιχεία του ποντιακού πολιτισμού, στο χώρο και το χρόνο" από τον Παναγιώτη Μωυσιάδη.

3: "Αποσαφηνίσεις των Ποντιακών χορών ,που χορεύτηκαν από Ποντίους αλλά δεν είναι ποντιακοί" από τον Θεόδωρο Πιλαλίδη.

Την ημερίδα χαιρέτισε και καλωσόρισε τους φιλοξενούμενους εκ μέρους της Λέσχης ο πρόεδρος κ. Χαράλαμπος Καπουρτίδης και εκ μέρους του Δημάρχου Βέροιας κ. Κωνσταντίνου Βοργιαζίδη ο Αντιδήμαρχος κ. Καλλίστρατος Γρηγοριάδης.

Τη συζήτηση συντόνισε ο Α' αντιπρόεδρος της Λέσχης Νίκος Τουμπουλίδης ενώ παραβρέθηκαν σημαντικές προσωπικότητες του ποντιακού χώρου όπως οι κύριοι Νίκος Παλασίδης, Μιχάλης Καραβέλας, Νίκος Πιλαλίδης, Νίκος Ιωσηφίδης, Γιάννης Παγκοζίδης, Στέφανος Στεφανίδης, Γεωργία Κυριακίδου, Ελένη Πιπερίδου και πλήθος κόσμου.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ Από το καταστατικό του συλλόγου

ΟΡΓΑΝΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Άρθρο 10ο ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Η Γενική Συνέλευση είναι το κυρίαρχο όργανο της Λέσχης.

1. Αποφασίζει για κάθε θέμα του Συλλόγου και έχει αποκλειστική αρμοδιότητα για τα εξής θέματα: α) έγκριση προϋπολογισμού και απολογισμού, β) απαλλαγή του Δ.Σ. από κάθε ευθύνη γ) εκλογή διοίκησης και εξελεγκτικής επιτροπής δ) τον ορισμό του ποσού εγγραφής και της μηνιαίας συνδρομής των μελών, ε) την ανακήρυξη των επίτιμων μελών, στ) την αγορά ή την εκποίηση ακινήτων του Συλλόγου.

2. Η Γενική Συνέλευση συνέρχεται:

Τακτικά μία φορά το χρόνο, την τρίτη (3η) Κυριακή του Ιανουαρίου, στα γραφεία της Λέσχης και ώρα 11.00, και σε περίπτωση αδυναμίας συμπλήρωσης απαρτίας την τέταρτη (4η) Κυριακή του Ιανουαρίου, στον ίδιο χώρο και ώρα, εκτός εάν αποφασίσει διαφορετικά το Δ.Σ. και προβεί στις απαραίτητες δημοσιεύσεις κατά τα αμέσως κατωτέρω αναφερόμενα. Έκτακτα συνεδριάζει όταν το αποφασίσει το Δ.Σ. ή το ζητήσει το 1/4 των μελών που είναι οικονομικά τακτοποιημένα, με αίτηση στην οποία αναφέρονται και τα θέματα που θα συζητηθούν, ή με αίτηση της Ελεγκτικής Επιτροπής για θέματα που αφορούν την ταμειακή διαχείριση της Λέσχης, εντός μηνός από τις ανωτέρω αιτήσεις.

Άρθρο 11ο ΑΠΑΡΤΙΑ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

Η Γενική Συνέλευση βρίσκεται σε απαρτία αν παρευρίσκονται σ' αυτή το 1/2 συν ένα των μελών που είναι οικονομικά τακτοποιημένα το προηγούμενο οικονομικό έτος, έχουν μόνιμη κατοικία (και διαμονή) ή έχουν δηλώσει διαμονή στο Νομό Ημαθίας, και έχει παρέλθει τρίμηνο από την εγγραφή

τους, το οποίο υπολογίζεται από τη σύγκληση της αρχικής συνεδρίασης. Στην επαναληπτική Συνέλευση υπάρχει απαρτία, όσα μέλη κι αν παβρίσκονται. Οι αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης λαμβάνονται με την απόλυτη πλειοψηφία των μελών που παβρίσκονται, εκτός αν ορίζει διαφορετικά το Καταστατικό. Μετά την διαπίστωση της απαρτίας η Γ. Σ. εκλέγει πρόεδρο της συνέλευσης και Γραμματέα δια ανατάσεως της χειρός και προχωρά στη συζήτηση των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης.

...

Άρθρο 12ο ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ - ΕΦΟΡΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Όταν η Γενική Συνέλευση έχει θέμα τη διενέργεια αρχαιρεσιών, πριν αρχίσουν οι αρχαιρεσίες εκλέγεται δια ανατάσεως της χειρός τριμελής εφορευτική επιτροπή που αναλαμβάνει το έργο ανάδειξης νέου Διοικητικού Συμβουλίου και Ελεγκτικής Επιτροπής με μυστική ψηφοφορία.

Η Εφορευτική Επιτροπή, αφού σφραγίσει μια άδεια κάλπη, παραδίνει σε κάθε εκλογέα που περιλαμβάνεται στον καταρτισθέντα εκλογικό κατάλογο ένα φάκελο σφραγισμένο από αυτήν με σφραγίδα επιλογής της και τη μονογραφή του προέδρου της Εφορευτικής Επιτροπής, καθώς επίσης ένα ψηφοδέλτιο με όλους τους υποψηφίους με απόλυτη αλφαβητική σειρά καθώς επίσης κι ένα ψηφοδέλτιο λευκό. Μετά ο εκλογέας οφείλει να αποσυρθεί στον ειδικά διαμορφωμένο χώρο και εκεί θέτει μυστικά μέχρι πέντε (5) σταυρούς προτίμησας σε αντίστοιχους υποψηφίους της επιλογής του, από την αριστερή πλευρά. Κατόπιν κλείνει το ψηφοδέλτιο και το τοποθετεί εντός του φακέλου που του έχει παραδοθεί και αφού προσέλθει και επιδείξει το φάκελο στην εφορευτική επιτροπή, το ρίχνει στην κάλπη.

...

Άρθρο 13ο ΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Η Ε. Ε. είναι τριμελής και εκλέγεται από τη Γ. Σ. μαζί με το Δ. Σ. με θητεία όση και αυτό, η οποία δεν μπορεί να ανανεωθεί για περισσότερες από δύο συνεχόμενες θητείες. Μαζί με τα τακτικά εκλέγονται και δύο (2) τουλάχιστον αναπληρωματικά μέλη.

Δεκάδες ονόματα πόλεων στην Τουρκία είναι ελληνικής προέλευσης

Η αρχαία πόλη ήταν μια ελληνική αποικία που ιδρύθηκε στην κλασική αρχαιότητα το 756 π.Χ. από Μιλήσιους εμπόρους από τη Σινώπη. Ήταν ένα από τα πολλά (περίπου δέκα) μιλησιακά εμπορικά ή εμπορικές αποικίες κατά μήκος των ακτών της Μαύρης Θάλασσας

Σαμψούντα (Samsun)

Η Σαμψούντα ιδρύθηκε αρχικά με το όνομα Αμιός από Μιλήσιους στα μέσα του 8ου αιώνα π.Χ. Στη συνέχεια η Σαμψούντα ανήκε στο Βασίλειο του Πόντου, που εν συνεχεία ήταν μέρος της Αυτοκρατορίας του Μεγάλου Αλεξάνδρου.

Τρίπολη (Teribolou)

Η Τρίπολη είναι μια πανέμορφη παραθαλάσσια πόλη του Ευξείνου Πόντου. Πρόκειται για μια περιοχή με ιδιαίτερα εύφορες εκτάσεις γης όπου παράγονταν κυρίως υψηλής γευστικής ποιότητας.

Στη θέση της σύγχρονης πόλης υπήρχε στην αρχαιότητα η Ισχόπολη – ήταν μικρή και δίχως ιδιαίτερη σημασία, μιας και βρισκόταν ανάμεσα στην Τραπεζούντα και στην Κερασούντα. Εικάζεται ότι η Τρίπολη συνοικίστηκε από τους κατοίκους της Ισχόπολης και δύο ακόμη πόλεων που υπήρχαν σε κοντινή απόσταση, των Αργυρίων (ή Χαλκαβάλων) και της Φιλοκάλειας.

Κερασούντα (Giresun)

Η Κερασούντα είναι πόλη στα βόρειο - ανατολικά της Τουρκίας. Η Κερασούντα βρίσκεται 175 χλμ δυτικά της Τραπεζούντας. Η αρχική πόλη (Κερασούς) ιδρύθηκε στα τέλη του 6ου αι. π.Χ., από Έλληνες αποίκους από τη Σινώπη. Ο πληθυσμός της μέχρι το 1922 ήταν κατά το μεγαλύτερο μέρος ελληνικός και η πόλη ανθούσε λόγω της θέσης της στον (Εύξεινο) Πόντο και του εμπορίου που διεξαγόταν με τις άλλες χώρες.

Σινώπη (Sinop)

Η Σινώπη ήταν πόλη της αρχαίας Παφλαγονίας. Πήρε το όνομα της από τη νύμφη Σινώπη που ήταν θυγατέρα του Ασωπού (Απολλώνιος Ρόδιος). Ο Απολλώνιος αναφέρει «Αμέσως άραξαν στη γη της Ασυρίας, όπου τη Σινώπη, τη θυγατέρα του Ασωπού, είχε εγκαταστήσει ο ίδιος ο Δίας και εγγυήθηκε την παρθενία της παγιδευμένος από τις ιδιες του τις υποσχέσεις. Πράγματι αυτός ποθούσε τον ερωτά της και της υποσχέθηκε να εκπληρώσει ότι θα ζητάγε μες την καρδιά της. Αυτή με πονηριά του ζήτησε την παρθενία. Με όμοιο τρόπο παραπλάνησε τον Απόλλωνα που ήθελε να την παντρευτεί, και μετά από αυτούς τον ποταμό Άλυ. Ποτέ κανένας άνδρας δε τη δάμασε ποτέ με ερωτικό αγκάλιασμα.»

Είναι άγνωστος ο χρόνος ίδρυσής της. Πρώτοι άποικοι ήταν κάτοικοι από τη Μίλητο περί τον 8ο αι. π.Χ., σε συμφωνία με τους παλαιούς κατοίκους. Ο Ηρόδοτος αναφέρει και θεωρεί πρώτους οικιστές τους Κιμμέριους ενώ άλλοι όπως και οι περισσότεροι πόντιοι θεωρούμε τους Αργοναύτες.

Θα μπορούσαμε να συνεχίσουμε να αναφέρουμε δεκάδες πόλεις με ονόματα ελληνικής προέλευσης όπως Amasya - Αμάσεια, Bafra - Πάφρα / Μπάφρα Denizli - Λαοδικεία, Ereğli - Ποντοηράκλεια, Kastamonu Κασταμονή, Kayseri - Καισάρεια, Niksar - Νεοκαισάρεια, Of - Όφισ, Sürmene - Σούρμενα Ünye - Οινόη, κλπ στη ΒΑ αλλά και σε όλη την Τουρκία για να "αποδείξουμε" το αυτονόητο, ότι δηλαδή τα παράλια της Ευξείνου Πόντου και όχι μόνο ήταν Ελλάδα και θα μας θυμίζουν για πάντα την Ελλάδα χάρη στην ελληνικότητα των ονομάτων των πόλεων.

Γράφει: ο Χειμωνίδης Γιώργος

Η ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ

Οι πρόγονοι μας αναφερόμενοι στην Πατρίδα τους την αποκαλούσαν Σαντά, τονίζοντας την λήγουσα του ονόματός της, όπως: α) «Πού θα πάς; Ση Σαντάν», «Από πού έρχεσαι; Αση Σαντάν». Γραπτά στοιχεία για το όνομά της δεν υπάρχουν γι' αυτό και ως συνέπεια να δικαιολογούνται κάποιες επιφυλάξεις. Θεωρώ όμως υποχρέωση και καθήκον μου να αναφέρω και να τονίσω ότι το όνομα «Σάντα» υιοθετήθηκε ευρύτερα από όλους σχεδόν τους Σανταίους και όχι μόνον, οι οποίοι κατά καιρούς ασχολήθηκαν με την συγγραφή της Ιστορίας και της λαογραφίας της. Παράλληλα, αισθάνομαι την ανάγκη, να αναφερθώ σε ορισμένα ιστορικά στοιχεία, ακόμη και σε κάποια άλλα που αφορούν στην γεωγραφική θέση της Σάντας του Πόντου, τα οποία πιστεύω πως θα σε βοηθήσουν, αγαπητέ αναγνώστη, να γνωρίσεις, όσο αυτό είναι δυνατόν να γίνει μέσα σ' αυτό το μικρό κείμενο του βιβλίου μου, την ορεινή και ελατοδασωμένη κωμόπολη των πέντε χιλιάδων κατοίκων η οποία βρίσκεται νοτιοδυτικά της Τραπεζούντας και σε υψόμετρο 1.650 μέτρων από την επιφάνεια της θάλασσας. Αυτή η κωμόπολη εδώ και ενενήντα τέσσερα χρόνια είναι ισοπεδωμένη και έρημη (1923 – 2017). Μόνο κάποια χαλάσματα τοίχων και κατεδαφισμένων υλικών μαρτυρούν πως κάποτε εκεί υπήρχαν κτίσματα, τα οποία κατοικούσαν από τους προγόνους μας Σανταίους. Τέτοια ήταν η μανία και το μίσος των αλλόθρησκων Τούρκων μουσουλμάνων που σαν αντίποινα στην ένοπλη αντίσταση των Σανταίων, εξόρισαν και αφάνισαν τον άμαχο πληθυσμό της και τελικά υποχρέωσαν τους προγόνους μας να εγκαταλείψουν την πατρίδα τους. Και τότε ανενόχλητοι δεν άφησαν πέτρα πάνω στην πέτρα και λιθάρι πάνω σε λιθάρι.

Ο Γιάμπολης ποταμός της Σάντας, στο βάθος το όρος Θήχης

Τα στοιχεία στα οποία θέλω να αναφερθώ είναι:

1) Η Σάντα του Πόντου ήταν χτισμένη στις πλαγιές μιας μεγάλης οροσειράς με πολύ ψηλά βουνά. Ορισμένα δε από αυτά τα βουνά είχαν ύψος άνω των δύο χιλιάδων μέτρων. Μεταξύ αυτών υπήρχε και το βουνό «Αε – Ζεράτ'ς» του οποίου η κορυφή ξεπερνούσε τα δύο χιλιάδες εξακόσια πενήντα μέτρα. Ένα δεύτερο βουνό ήταν το όρος Θήχης.

Λέγεται ότι από την κορυφή του πρώτου βουνού «οι Μύριοι» του Ξενοφώντα, όταν οπισθοχωρούσαν ερχόμενοι από την Παϊπέρη απογοητευμένοι και ταλαιπωρημένοι αναζητώντας διέξοδο σωτηρίας αντίκρισαν την θάλασσα και όταν την αντίκρισαν, πανηγυρίζοντας αναφώνησαν το γνωστό «θάλαττα! – θάλαττα!». Δεδομένου του ότι από την κορυφή αυτή φαίνεται η θάλασσα και δεδομένου επίσης του ότι η αναφερόμενη ευρύτερα ορεινή περιοχή του βουνού βρίσκεται μέσα στην πορεία την οποία έκαναν οι Μύριοι οπισθοχωρώντας, το γεγονός αυτό αποκτά μια ιστορική δυναμική η οποία με διευκολύνει στο να κάνω κάποιες σκέψεις που αφορούν στην ευρύτερη ορεινή περιοχή της Πατρίδας μας, της Σάντας του Πόντου. Και για να γίνω πιο σαφής, υποχρεούμαι να αναφέρω ότι, στην συγκεκριμένη κορυφή του βουνού, η οποία δεν απείχε πολύ από την Σάντα, υπήρχε όγκος από πέτρες άτακτα πεταγμένες οι οποίες παρέπεμπαν σε χαλάσματα τοίχων κάποιου κτίσματος.

Για το αναφερόμενο κτίσμα οι Σανταίοι αλλά και οι κάτοικοι της ευρύτερης περιοχής της Τραπεζούντας πίστευαν πως ήταν από τα ερείπια ενός παρεκκλησιού το οποίο κατέρρευσε μη αντέχοντας στον χρόνο και στα ακραία καιρικά φαινόμενα του υψομέτρου των 2.650 μέτρων.

Επειδή όμως μόνο από το σημείο εκείνης της περιοχής φαίνεται η θάλασσα, που τόσο ποθούσαν οι Μύριοι και στην οποία επιθυμούσαν να φτάσουν για να σωθούν, ίσως να έχτισαν ένα πρόχειρο συμβολικό κτίσμα σαν μνημείο, για να γιορτάσουν το χαρμόσυνο γεγονός «της αρχής του τέλους» της βασιανιστικής πορείας τους προς την θάλασσα και την τελική σωτηρία τους.

2) Στην Ομήρου Ιλιάδα – Ραψωδία Ψ – στίχος 116 αναφέρεται: «Πολλά δ' άναντα, κάταντα, πάραντα τε δοχμιά τ' ήλθον», δηλαδή «Σε πολλές ανηφοριές, κατηφοριές, πλαγιές και λοξοδρόμια ήρθαν», μετάφραση Κώστα Δούκα.

Αλλά και άλλες μεταφράσεις όπως: του Νίκου Καζαντζάκη και Ιωάννη Θ. Κακριδή εξηγούν: «πήραν ανήφορα, κατήφορα, ανάπλαγα και πλευρές και ήρθαν».

3) Είναι γνωστό ότι το ουδέτερο άρθρο «το, τα» όταν υπάρχει πριν από αυτό η πρόθεση «εις», στην ποντιακή διάλεκτο προφέρεται «σό – σά» με αφαίρεση του «ει».

π.χ. Εις το χωρίον → σο χωρίον → στο χωριό

Εις τα χωρία → σα χωρία → στα χωριά

4) Είναι επίσης γνωστό ότι η Ποντιακή διάλεκτος είναι η συνέχεια των διαλέκτων της Αττικής και της Ιωνικής.

Με τη βοήθεια των στοιχείων αυτών θα τολμήσω να υποστηρίξω, αφήνοντας ελεύθερο το βήμα της διαφορετικής άποψης, ότι το όνομα της πατρίδας μας, της Σάντας του Πόντου προέρχεται ή αν θέλετε, έχει σαν βάση την ομηρική λέξη «άναντα».

Υπάρχει καταρχήν το επίρρημα «αντα» = ψηλά κι απέναντι. Το ομηρικό «άναντα» είναι σύνθετο από την πρόθεση «ανά» και το επίρρημα «άντα». Αν τώρα ενώσουμε την πρόθεση «εις» με το επίρρημα «άντα» και δεδομένου του ότι στην ποντιακή αφαιρείται η συλλαβή «ει» και χρησιμοποιείται μόνο το «ς» δηλαδή «(εις)ς», έχουμε την δημιουργία νέου τύπου λέξης «'ς άντα» = τ' ανηφορικά. Όπως είναι φυσικό, το τελικό «ς» της πρόθεσης «εις» ως εναρκτικό νέας λέξης (εις το → στο) παίρνει την μορφή «σ» κι εφόσον πρόκειται για τοπωνύμιο, το «σ» γίνεται «Σ». Επομένως από τις λέξεις «εις + άντα» μπορεί να προκύψει λέξη «Σάντα». Επειδή η Σάντα ήταν πραγματικά χτισμένη στα υψώματα ορεινού όγκου, δημιουργούνται πολλές πιθανότητες το σημεινόμενο της λέξης Σάντα, όπως εξηγήθηκε παραπάνω, να έχει άμεση σχέση με την πραγματική ορεινή τοποθεσία. Άλλωστε πολλά τοπωνύμια δεν είναι παρά αυτοπροσδιορισμοί γεωγραφικών θέσεων;

Συνέχεια στην 7η σελίδα

Ο Άγιος Μεγαλομάρτυρας Ευγένιος ο πολιούχος της Τραπεζούντας

Μαρτύρησε στα τέλη του 3ου αιώνα μ.Χ. (21 Ιανουαρίου 290 μ.Χ.), στην ίδια πόλη κατά την διάρκεια των μεγάλων διώξεων που υπέστησαν οι Χριστιανοί επί Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, μία εποχή όπου ο χριστιανισμός εμφανίστηκε κι άρχισε να εξαπλώνεται στην ευρύτερη περιοχή του Πόντου, υπό την αυτοκρατορία των Διοκλητιανού και Μαξιμιανού.

Εθνικοί της Τραπεζούντας τον καταγγέλλουν με την κατηγορία ότι διδάσκει το λόγο του Εσταυρωμένου και κρύβεται στα βουνά της περιοχής. Οι διώκτες του οδηγούνται στη σύλληψη του Κανιδίου, αρχικά, κι έπειτα του Ουαλεριανού καθ' υπόδειξη του Ακύλα, ο οποίος είχε ήδη ομολογήσει την πίστη του στο Χριστό. Οι τρεις συναθλητές περνούν όλη τη νύχτα στη φυλακή προσευχόμενοι και ψάλλοντας ύμνους στο Θεό. Το πρωί της επομένης ημέρας καλούνται να εμφανισθούν μπροστά στο Λυσία, που έχει φτάσει στην Τραπεζούντα, ανακρίνονται και για μία ακόμη φορά, ομολογούν την πίστη τους.

Στον Άγιο Ευγένιο, ο οποίος κρυβόταν σε μία σπηλιά μέσα στο δάσος, παρουσιάζεται ο ίδιος ο Χριστός. Τότε, τον παροτρύνει να φανερωθεί και να αναγγείλει την πίστη του. Και πράγματι, ο Άγιος ψάλλει και υμνεί το Θεό. Οι προσευχές του ακούγονται και προδίδουν την παρουσία του σε μία γυναίκα που περνά, τυχαία, από εκεί για να μαζέψει ξύλα. Στο άκουσμα των προσευχών του τρέχει ταραγμένη στην πόλη και τον καταδίδει. Σε μικρό χρονικό διάστημα, ο Άγιος συλλαμβάνεται και κακοποιημένος οδηγείται στη φυλακή, όπου περνά τη νύχτα δοξάζοντας το Θεό. Την επομένη οδηγείται στο Δούκα Λυσία ενώπιον του οποίου ομολογεί την πίστη του. Ωστόσο, ο ίδιος ο Λυσίας τον προτρέπει να προσφέρει θυσία στους θεούς των ειδωλολατρών με αντάλλαγμα να του χαρίσει τη ζωή του αλλά και άλλα πλούτη και αγαθά.

Ο Ευγένιος αρχικά κάνει πως δέχεται και με πλήθος κόσμου να τον ακολουθεί, εισέρχεται σε έναν ειδωλολατρικό ναό. Όση ώρα ο Άγιος προσεύχεται στο Χριστό, το συγκεντρωμένο πλήθος παρακολουθεί έκπληκτο τρία ειδωλολατρικά αγάλματα να θρυμματίζονται και την ίδια στιγμή τα δαιμόνια να παρακαλούν τον Άγιο να μην τα

εκδιώξει. Παρά το άξιον θαυμασμού γεγονός, ο Λυσίας προτείνει και πάλι στον Ευγένιο να προσφέρει θυσία στους ειδωλολατρικούς θεούς. Ο Άγιος όμως ειρωνευόμενος, αρνείται την πρόταση αυτή. Υπομένοντας τα φριχτά βασανιστήρια που ακολουθούν, ο Ευγένιος δεν υποκύπτει, παραμένει προσηλωμένος στην πίστη του. Έξαλλος, τότε ο Δούκας διατάζει να ετοιμασθεί μια μεγάλη κάμινος και να ριχθούν μέσα και άλλοι ομόδοχοι συναθλητές του Ευγενίου.

Άγγελος Κυρίου αφαιρεί εξάφνης τη δύναμη της φωτιάς κ' έτσι, οι δήμιοι που καταφθάνουν τρεις ημέρες αργότερα στον τόπο του μαρτυρίου αντικρίζουν τους τέσσερις πιστούς σώους και αβλαβείς. Συνειδητοποιώντας αυτό το αληθινά μεγάλο θαύμα, οι τρεις δήμιοι αλλάζουν πίστη και προσέρχονται στο Χριστιανισμό. Αποφασισμένος ο Λυσίας να εκτελέσει την εντολή που του είχε δοθεί, διατάζει τον αποκεφαλισμό των τριών συναθλητών και τη σταύρωση του Ευγενίου. Τα σώματα των τριών μαρτύρων κλέπονται από ευσεβείς χριστιανούς, οι οποίοι, όμως, λόγω της έντονης κακοποίησής τους, αδυνατούν να τα αναγνωρίσουν. Και, ω του θαύματος!, τα σώματα των συναθλητών βρίσκονται στον τόπο της καταγωγής του καθενός, όπου θάβονται με ιδιαίτερες τιμές.

Όμως ο Ευγένιος, που βρίσκεται κρεμασμένος στο σταυρό μέσα στη φυλακή, ελευθερώνεται και με τη βοήθεια Αγγέλου θεραπεύονται οι πληγές του. Οι συγκρατούμενοί του, άφωνοι από το μεγαλείο του θαύματος, προσέρχονται και αυτοί στο Χριστιανισμό.

Εξοργισμένος, πλέον, ο Λυσίας καλεί και πάλι τον Ευγένιο να παρουσιαστεί μπροστά του, αποδίδει τη θεραπεία των οπών του σε «μαγικές ιδιότητες» του Αγίου και διατάζει τον αποκεφαλισμό του. Ο τόσο φριχτός και συγκλονιστικός θάνατός του ήλθε την 21η Ιανουαρίου του 290 μ.Χ. Το σκήνωμά του κλάπηκε και τάφηκε πλησίον του τόπου του μαρτυρίου του, όπου και χτίστηκε ο ναός των Ποντίων «Άγιος Ευγένιος» προς τιμήν του,

ενώ αργότερα έγινε και μητρόπολη της χιλιотραγουδισμένης Τραπεζούντας.

Η λατρεία του Αγίου άρχισε να εξαπλώνεται στην Τραπεζούντα τον 5ο μ.Χ. αιώνα. Αργότερα οι μεγάλοι Κομνηνοί τον θεώρησαν προστάτη τους, γεγονός που εξηγεί και τη συχνή απεικόνισή του σε νομίσματα και σε εμβλήματα της Αυτοκρατορίας της Τραπεζούντας. Ο Άγιος Ευγένιος ήταν ο δεύτερος Επίσκοπος της Τραπεζούντας, μετά τον ιδρυτή της Απόστολο Ανδρέα

Παρά το μέγεθος των ανωτέρω γεγονότων, η σημερινή θέση του μεγαλομάρτυρα αγίου των Ποντίων στην Ορθοδοξία δεν είναι εκείνη που αξίζει στον σημαίνοντα βίο του και την αξιομνημόνευτη προσφορά του στο Χριστιανισμό, μέσω του μαρτυρίου του. Η μνήμη του προστάτη Αγίου τιμάται στη Μονή του Αγίου Διονυσίου στο Άγιο Όρος, αδιάλειπτα, από το 1375 μ.Χ. έως και σήμερα, τόσο στις 21 Ιανουαρίου, ημέρα του μαρτυρίου του, όσο και στις 24 Ιουνίου, ημέρα των γενεθλίων του.

Κάθε αναφορά στην Τραπεζούντα και τον Άγιο Ευγένιο επαναφέρει ζητήματα ιστορικά δέουσας σημασίας. Ο ναός του Αγίου Ευγενίου, έχει μετατραπεί από το 1461 μ.Χ. σε τζαμί (γενί τζαμί τζουμασί), όταν έγινε η άλωση της Τραπεζούντας από το Μωάμεθ, τον κατακτητή, ενώ παραμένει η χηρεία της θέσης του μητροπολίτη Τραπεζούντας από το 1922 μ.Χ. μέχρι σήμερα.

Ο ήχος της ποντιακής λύρας ταξιδεύει στην Ευρώπη

Μέσα στο πλαίσιο ανάδειξης της ταυτότητας της πολιτιστικής μας κληρονομιάς καθώς επίσης και της ευαισθητοποίησης της τοπικής κοινωνίας στα θέματα του πολιτισμού, είχαμε την ευκαιρία και τη χαρά να συμμετάσχουμε με το τμήμα παραστάσεων πυρριχιστών στην εκδήλωση που πραγματοποίησε την Πέμπτη 3 Οκτωβρίου 2024 στον πολυχώρο «Εληά» η Σχολή Μετεκπαίδευσης Αστυνομίας.

Το χορευτικό τμήμα απέσπασε τον θαυμασμό και τα χειροκροτήματα των παρευρισκόμενων που ήταν κυρίως σπουδαστές αστυνομικοί από όλη την

Ευρώπη και στο τέλος της εκδήλωσης όλοι να χορεύουν το χορό ομάλ υπό τους ήχους της ποντιακής λύρας.

Τρυγομηνάς ο μήνας του τρύγου των σταφυλιών στον Πόντο

Τρυγομηνάς λεγόταν σε πολλές περιοχές του Πόντου ο δέκατος μήνας του χρόνου, καθώς τότε πραγματοποιούσαν τον τρύγο των σταφυλιών, ενώ στα Σούρμενα ο Οκτώβριος διατηρούσε το όνομά του. Στην Ινέπολη και στα Κοτύωρα τον αποκαλούσαν Αϊ-Δημήτρη λόγω της γιορτής του Αγίου Δημητρίου στις 26 Οκτωβρίου.

Ήταν ο μήνας κατά τον οποίο άρχιζαν οι χιονοπτώσεις και το βαρύ κρύο, και όλοι έκαναν τις απαραίτητες προετοιμασίες για να προφυλαχθούν από το χειμώνα. Οι παρχαρομάνες και οι παρχαρέτ' κατέβαζαν τα κοπάδια από τα παρχάρια και τα πήγαιναν στα χωράφια για να τα λιπάνουν ώσπου να χιονίσει. Έτσι μας εξηγεί το ακόλουθο δίστιχο: «Τρυγομηνά χειμός καιρός και χιόνια σα ρασία, ασά παρχάρια έφυγαν κι εκλώσαν 'ς σα χωρία».

Το χιόνι ερχόταν νωρίς στον Πόντο, αποκλείοντας τους δρόμους και δυσκολεύοντας τις μετακινήσεις, γι' αυτό και συνήθιζαν να λένε προληπτικά ο ένας στον άλλον «Έρθεν ο τρυγομηνάς, άλλο 'ς σο ρασίν μη πας». Τον Οκτώβριο, πριν χαλάσει εντελώς ο καιρός, φρόντιζαν να μαζέψουν ξύλα για το χειμώνα καθώς και όλους τους καλοκαιρινούς και φθινοπωρινούς καρπούς πριν καλύψει το χιόνι όλα τα φυτά και τα άνθη που καρποφορούσαν στην περιοχή.

Γι' αυτό έλεγαν «Ο Τρυγομηνάς φέρ' ξύλα και μαραιν' και ρούζ' τα φύλλα» (ο Οκτώβριος φέρνει τα ξύλα και μαραίνει και κάνει να πέφτουν τα φύλλα).

Υπήρχαν βέβαια μερικά φυτά που άνθιζαν ακόμα και τον Οκτώβριο, όπως το αγροδέζμιν (είδος μέντας), το αγριοκάστανον, το βρομόχορτον και η πικρελαία (είδος άγριας δαμασκηνιάς).

Σύμφωνα με την εγκυκλοπαίδεια του Ποντιακού Ελληνισμού, τη μεγαλύτερη παραγωγή σταφυλιών στον Πόντο την είχε η Τραπεζούντα, απ' όπου μάλιστα γίνονταν και εξαγωγές οίνου. Από το χυμό των σταφυλιών παρασκευαζόταν με παρατεταμένο βράσιμο ένα πυκνόρρευστο σιρόπι, το πετμέζ', που ήταν γνωστό από την Αρχαιότητα. Τα τρυφερά φύλλα του αμπελιού χρησιμοποιούνταν στη μαγειρική (π.χ. τα γνωστά ντολμαδάκια).

Στον Πόντο καλλιεργήθηκαν συστηματικά αρκετές ποικιλίες σταφυλιών, όπως: ασπροστάφυλον, καστανίτης, μαυροστάφυλον, μεγαλέσ', μελικέρ' (είδος αμπέλου που αναφερόταν και από τον γραμματικό Ησύχιον), παρμάκ' (το είδος αυτού του σταφυλιού ονομαζόταν στην αρχαία ελληνική «δακτυλίσ»), πιστατούρ', πολιτικό, χίρα, εκατόν παργμαγίν, λιφανιδ', ρωβυζούδες, μαυροπολιτικό, κόρυζα.

Στις 2 Οκτωβρίου γιορταζόταν η μνήμη του Αγίου Θεόδωρου Γαβρά, του Μεγαλομάρτυρα του Πόντου. Σύμφωνα με την Ακολουθία του, σε μια συμπλοκή με τους Σελτζούκους Τούρκους συνελήφθη αιχμάλωτος και προκειμένου να μην απαρνηθεί τον Χριστό και την πίστη του, μαρτύρησε μετά από φρικτά βασανιστήρια στις 2 Οκτωβρίου 1098 μ.Χ. στη Θεοδοσιούπολη (σημερινό Ερζερούμ).

Αεργίτες ο μήνας του Αγίου Γεωργίου στον Πόντο

Ο μήνας Νοέμβριος, ή Αεργίτες όπως τον αποκαλούσαν στον Πόντο προς τιμήν της ανακομιδής των ιερών λειψάνων του Αγίου Γεωργίου του Μεγαλομάρτυρα στις 3 του μήνα, σηματοδοτούσε και το τέλος του φθινοπώρου, αφού σε πολλές περιοχές της αλησμόνητης πατρίδας το χιόνι ξεπερνούσε το ένα μέτρο.

Κατά μια άλλη εκδοχή, το όνομα Αεργίτες προέρχεται από τη λέξη «άεργος», επειδή το μήνα αυτόν οι Πόντιοι δεν είχαν δουλειές στα χωράφια, λόγω της έντονης κακοκαιρίας. Τον Νοέμβριο οι νοικοκυραίοι έντυναν το σπίτι τους χειμωνιάτικα με χαλιά, κουρελούδες και βαριά σκεπάσματα, ώστε να προετοιμαστούν κατάλληλα για τον βαρύ χειμώνα που ερχόταν.

Οι περισσότερες περιοχές του Πόντου, και ιδιαίτερα στο Ακ Νταγ Ματέν, τον Νοέμβριο ήταν σκεπασμένες με χιόνι. Υπήρχε και το εξής δίστιχο: «Κρυάδας και χιόνια πολλά έγκε μας Αεργίτες, 'ς σον κρύον π' ευτάει σεβταλούκ, θα έν' πολλά τεχνίτες».

Τον Νοέμβριο ήταν και η χρονική περίοδος κατά την οποία έρχονταν τα ψάρια στις ακτές και ήταν η κατάλληλη και πιο προσοδοφόρα εποχή για την αλιεία. Έτσι, οι ψαράδες έβγαιναν στις ακτές της Μαύρης Θάλασσας για να ψαρέψουν τα γνωστά σε όλους τους Ποντίους **χαψία**. Γι' αυτό και συνήθιζαν να λένε στον Πόντο: «Τ' Αεργίτα 'ς 'ς σο λιμάν' τα χαψία 'ς σο τηγάν'».

Οι σημαντικότερες γιορτές του Νοεμβρίου στον Πόντο.

Εκτός από τον άγιο Γεώργιο, εορταζόταν η μνήμη των Αγίων Αναργύρων, των Αρχαγγέλων Μιχαήλ και Γαβριήλ στις 8 Νοεμβρίου, του Αγίου Μηνά (11 Νοεμβρίου) που ήταν ιδιαίτερα προσφιλής στις παραλιακές πόλεις της Μ. Ασίας, και με μεγάλη λαμπρότητα γιόρταζαν τα Εισόδια της Θεοτόκου στις 21 Νοεμβρίου.

Επίσης στις 12 Νοεμβρίου τιμούσαν τον Όσιο Πατέρα Νείλο τον Σοφό που καταγόταν από τα Κοτύωρα του Πόντου, καθώς και τον Όσιο Στυλιανό που καταγόταν από τον Πόντο (26 Νοεμβρίου).

Ο Άγιος Γεώργιος ο Μεγαλομάρτυρας υμνήθηκε όσο κανένας άλλος από τους αγίους της Εκκλησίας. Υπέστη μαρτυρικό θάνατο στη Νικομήδεια (Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία) έπειτα από εντολή του αυτοκράτορα Διοκλητιανού το 303 μ.Χ. Οι χριστιανοί ανήγειραν μεγαλοπρεπή Ναό στη Λύδδα της Ιόππης στην Παλαιστίνη, όπου μετακόμισαν το ιερό λείψανο του Μεγαλομάρτυρα Γεωργίου, για να το προσκυνούν πλέον άφοβα. Τα εγκαίνια του ναού έγιναν στις 3 Νοεμβρίου και από τότε κάθε χρόνο γιορτάζεται την ημέρα αυτή η ανακομιδή των ιερών λειψάνων του Αγίου Γεωργίου.

Πολλές μονές του Πόντου επίσης ήταν αφιερωμένες σ' αυτόν, μεταξύ των οποίων του **Αγ. Γεωργίου του Περιστερεώτα** και του Αγ. Γεωργίου του Χαλιναρά. Η επίκλησή του από τους Πόντιους ήταν και είναι συχνή. Τον επικαλούνταν σε γέννες, σε αρρώστιες, σε δύσκολες στιγμές, πολλές φορές μάλιστα τοποθετώντας το όνομά του πριν από της Παναγίας (ο Αέρτς κι η Παναΐα να δίν'νε...).

Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου Περιστερεώτα στη Γαλιάννα της Ματσούκας

Χριστιανάρτ'ς ο μήνας των Χριστουγέννων στον Πόντο

Ο μήνας Δεκέμβριος στον Πόντο λεγόταν Χριστιανάρτ'ς επειδή κατά τη διάρκειά του γιορτάζονται τα **Χριστούγεννα**. Σε πολλές περιοχές του Πόντου είχε κι άλλες ονομασίες. Στην Ινέπολη ονομαζόταν Σαρανταήμερος, στην Κερασούντα και στην Τρίπολη λεγόταν Χριστιενάρης, στα Κοτύωρα, τη Σάντα, την Τραπεζούντα και τη Χαλδία Χριστιενάρτ'ς ή Χριστιανάρτ'ς. Στη Ροδόπολη λεγόταν Χριστουγενάρτ'ς.

Τον Δεκέμβριο στον Πόντο οι περισσότερες περιοχές ήταν σκεπασμένες με χιόνια, γι' αυτό και σταματούσαν οι εξωτερικές δουλειές και γύριζαν οι ξενιτεμένοι στα σπίτια τους. Οι νοικοκυραίοι έβρισκαν την ευκαιρία να περάσουν περισσότερο χρόνο με την οικογένειά τους αλλά και να κάνουν τα γνωστά παρακάθια.

Την παραμονή των Χριστουγέννων τα μικρά Ποντιόπουλα **εθήμιζαν** (έλεγαν τα χριστουγεννιάτικα κάλαντα). Χωρισμένα σε ομάδες έψελναν τα «Χριστούγεννα» έξω από κάθε σπίτι, ενώ παλαιότερα έστεκαν μπροστά στο εικονοστάσι. Τα κάλαντα ήταν πολλών ειδών. Συνήθως τραγουδούσαν το **«Χριστός γεννέθεν»**. Άλλοτε το **«Καλήν εσπέραν**, άρχοντες, αν είναι ορισμός σας, Χριστού τη θεία γέννηση να πω σ'τ' αρχοντικό σας» ή το **«Αναρχος Θεός** καταβέβηκεν και εν τη παρθένω κατώκησεν».

Στα Σούρμενα έψελναν άντρες, και όχι παιδιά, το «'Ποψινό βραθύ, καλό βραδάκι! 'Πόψ' εγεννέθε καλό παιδάκι!»

Την ίδια μέρα πήγαιναν στη εκκλησία μικρούς άρτους, τα «κολόθια» ή τσουρέκια, και τα μοίραζαν την επομένη στο εκκλησίασμα για τις ψυχές των νεκρών τους.

Στον Πόντο η περίοδος από την ημέρα των Χριστουγέννων μέχρι και την ημέρα των Φώτων ονομαζόταν Καλαντόφωτα ή Δωδεκαήμερα. Σε μερικές περιοχές είχε και άλλες ονομασίες (στην Κρώμνη «Πηζίαλα», στα Σούρμενα «Αρτσιβούρτσι»). Σύμφωνα με την παράδοση της Εκκλησίας η κάθε γιορτή αρχίζει από τον Εσπερινό της και τελειώνει την επόμενη ημέρα. Έτσι απαγορεύεται στη διάρκεια της οποιαδήποτε εργασία.

Οι δώδεκα αυτές ημέρες θεωρούνταν και «ημερομηνία». Η κάθε μέρα φανέρωνε τι καιρό θα κάνει τον αντίστοιχο μήνα αρχίζοντας και αντιστοιχίζοντας την 25η Δεκεμβρίου με το μήνα Μάρτιο.

Στη διάρκεια αυτών των ημερών δεν γίνονταν γάμοι, ούτε και κυκλοφορούσε κανείς τη νύχτα για να μην τον βλάψουν τα κακά πνεύματα. Μετά τη γέννηση λοιπόν του Χριστού, πίστευαν ότι τα πονηρά πνεύματα, **οι καλικάντζαροι**, κυκλοφορούσαν ελεύθερα για να συνετιστούν. Αυτά όμως, αντίθετα, προσπαθούσαν να βλάψουν με κάθε τρόπο τους ανθρώπους στη διάρκεια της νύχτας, γι' αυτό και δεν έπρεπε να κυκλοφορεί κανείς έξω.

Η βλάβη που προκαλούσαν στον κάθε άτυχο που συναντούσαν ήταν να του κλέψουν την ομορφιά, να του πάρουν τη λαλιά, να τον τυφλώσουν κτλ., δραστηριότητα που διαρκούσε μέχρι τον αγιασμό των Φώτων, οπότε ασυμμόρφωτα επέστρεφαν και σφραγίζονταν στα κλουβιά τους μέχρι τα επόμενα Χριστούγεννα. Τα ονόματά τους ήταν διάφορα από περιοχή σε περιοχή. Έτσι στην Κρώμνη τα έλεγαν «πιζήαλα» επειδή είναι ζηλόφθονα (από το επίζηλα). Αλλού τα έλεγαν «περίδες» από το τουρκικό «περί» που σημαίνει μάγισσα. Η συνήθης ονομασία τους, όμως, ήταν καλικάντζαροι. Για να μην τους προκαλέσουν, πολλοί δεν έλεγαν το όνομά τους, αλλά «εκείν' που πορπατούν τη νύχταν» ή «που είν' απ' εμάς καλλίον!» ή «οι καλοί».

Μωμόγεροι του Καρνοχωρίου Κοζάνης

Μια άλλη ιδιαίτερη εκδήλωση των εθίμων του ποντιακού λαού που λάμβανε χώρα την ίδια περίοδο ήταν το παραδοσιακό του θέατρο, **«τα Μωμογέρια»**. Το ειδικό τούτο θέατρο περιοριζόταν χρονικά στο δωδεκαήμερο, από τα Χριστούγεννα ως τα Θεοφάνια. Σύμφωνα με το έθιμο, λαϊκοί αυτοσχέδιοι θίασοι έδιναν παραστάσεις σε αυλές σπιτιών, σε διασταυρώσεις δρόμων και σε πλατείες χωριών και πόλεων.

Οι υποδύομενοι τους διάφορους χαρακτήρες ήταν συνήθως άτομα νεαρής ηλικίας, ανάμεσα στα οποία συγκαταλεγόταν απαραίτητως και ένας λυράρης. Η θεματολογία του ειδικού αυτού θεάτρου ποίκιλλε ανάλογα με τον τόπο. Οι αναφορές, εκτός από έναν κωμικό στόχο, είχαν πάντοτε συγκεκριμένες αιχμές και αποσκοπούσαν, εκτός από τη διακωμώδηση, να δείξουν και ό,τι κακώς κείμενο μπορούσε να στηλιτευτεί.

Το Φθινόπωρο στον Πόντο και τα έθιμα του

Το Φθινόπωρο είναι μία από τις τέσσερις εποχές της εύκρατης ζώνης, η ενδιαμέση ανάμεσα στο καλοκαίρι και τον χειμώνα. Το Μοθόπωρον (Φθινόπωρο) στον Πόντο άρχιζαν να πέφτουν οι πολλές βροχές και η φύση με

την οργιώδη βλάστηση μεταμορφωνόταν. Το Μοθόπωρον αποτελούνταν από τον Σταυρίτε (Σεπτέμβριος) - *Ο Σταυρίτες ρουζ' τα φύλλα και ξεραίντανε τα ξύλα*, τον Τρυγομηνά (Οκτώβριος) - *Ο Τρυγομηνάς ζενκίντς φερ' κρύον νερόν και πίντς* και τον Αεργίτε (Νοέμβριος) - *Αεργίτα αν 'κι σπέρτς, τιδέν έσοδον 'κι παίρτς*.

Αν και η περιοχή του Πόντου είναι ιδιαίτερα βροχερή καθόλη την διάρκεια του έτους, με υγρό κλίμα, το φθινόπωρο άρχιζαν να πέφτουν οι πολλές βροχές. Η πλούσια βλάστηση της περιοχής με κωνοφόρα, οπωροφόρα και άλλα δέντρα

άρχιζε να μεταμορφώνεται και να αλλάζει χρώμα. Όλη η φύση προετοιμαζόταν σταδιακά για τον ψυχρό και δύσκολο χειμώνα που θα ακολουθούσε.

Όπως κάθε εποχή έχει τα έθιμα της, έτσι και το φθινόπωρο είχε την περπερούνα ή κουσκουβάρα. Η Περπερούνα ή Περπερού ή Πιρπιρού ήταν ένα έθιμο που το έκαναν τα κορίτσια για να προκαλέσουν βροχή. Διάλεγαν ένα κοριτσάκι 8-10 ετών, συνήθως φτωχό ή ορφανό, και το στόλιζαν με λουλούδια και πρασινάδα. Όλη η παρέα των κοριτσιών, με την Πιρπιρού στη μέση, φτάνει σε σπίτι και τραγουδά το τραγουδάκι της Περπερούνας. Μόλις τελειώσει το τραγούδι, η νοικοκυρά του κάθε σπιτιού βγαίνει έξω και χύνει πάνω στο κεφάλι του παιδιού νερό και εύχεται: «Καλή βροχή να δώσει ο Θεός». Στον Πόντο συνήθως αντί για παιδί, για να μην το καταβρέξουν και κρυώσει, ντύνανε μια σκούπα. Έφτιαχναν κάτι

σαν σκιάχτρο και το γύριζαν από σπίτι σε σπίτι τραγουδώντας το τραγούδι. Οι νοικοκυρές περιέλουζαν αυτό το σκιάχτρο με νερό και φιλοδωρούσαν τα παιδιά που το κρατούσαν.

Ο ΚΩΤΣΟΝ ΕΙΧΕΝ Ή Κ' ΕΙΧΕΝ ΚΙΦΑΛ

Γράφει: ο Κωνσταντίνος Τουμπουλίδης

Η ιστορία που θα λέγω σας είν αληθινόν και εγέντον σο χωρίεμουν την Ξηρολίμνην Κοζάνης γύρω σο 1950. Εκείνεν την εποχή απάν σο ρασίν Καγιάμπασιν είχαν πολλά περδίκας, αλεπούδες και ταουσάνους.

Σ' όλον το χωρίον είχαμε μαναχά δύο κυνηγούς, τον Χρήστον και τον Κώτσον. Είναι ημέραν ο Κώτσον περ' με τ'ατόν τα δύο σκυλία τ' και πάει σο κυνήγεμαν. Σε κάμποσον δρόμον απάν σο κυνηγοτόπιν τα σκυλία εβγάλνε είναι αλεπό. Εμπροστά ο αλεπόν απ' οπίσ τα σκυλία, τρεχ' ο αλεπόν απ' οπίσ τρέχνε τα σκυλία. Κάποτε κ'άλλο ο αλεπόν έφτασε την φωλέαν ατ και εσέβεν απέσ. Σε κάνα - δύο λεπτά έφτασαν και τα σκυλία και ορμούν απέσ σο τρυπίν, αμά ο αλεπόν φοβερίζατα. Καταϊδρωμένος έρτε και ο Κώτσον και δει θάρρος σα σκυλία να ορμούν ξαν απεσ την φωλέαν και φαΐουνταν με τον αλεπόν. Υστερνά ορμά και ο Κώτσον σο μικρόν τρυπίν και με το ζορ εμπέν ως τα μέσα και πολεμά να πιάν τον αλεπόν. Ατότε ο άχαρον χωρίς να περ χαπάρ εκάτσε ο βράχον μερ έτον απάν ασην φωλέαν και επαγιδεύτεν ο καρυψ.

Εβράδυνεν και ο Κώτσον πουθενά και εφάνθε. Τ' αλλ' την ημέραν οι χωριανοί πιρνά-πιρνά εξέβαν σ'ορμία κι αραεύνε τον Κώτσον. Κάποτε κ'άλλο την Τρίτην ημέραν έρθεν κι η αστυνομία τη χωρί. Το απόγευμα σουμά σο σουρούπο είναισ χωροφύλακας ελέπ το όπλο κρεμασμένο σ'έναν πελίτ και κουϊζ τ'αλλουνούς. Ετοπλαεύτεν όλον το χωρίον και ελέπνε το ημσό το σώμα απεσ σο τρυπίν και τ' άλλο το ημσό οζουκά. Σύρνε ασά ποδάρε να εβγάλνατον, να λευτερούτε. Οντες εξέγκανε τον Κώτσον τερούνε το κιφάλνατ λειπ. Τυλίζνατον σέναν κουβέρτα και πάγνε σο χωρίον την αστυνομία.

Ατότε έρθε και η γαρή ατ και κουνίζ το κιφάλνατς. Ο καπιτάνιον αστυνομικός ερωτάτεν: Βρε Γαλάτη για πέμας, ο Κώτσον όνταν επείεν σ'ορμίν είχαν κιφάλ; Ατέ πα τερείατόν παράξενα και λέγιατον: Βρε καπιτάνιε, ο Κώτσον κιφάλ αν είχαν εμπαίνεν σ' αλεπού το τρυπίν.

Λεξιλόγιο

ταουσάνους: λαγός

καρυψ: άτυχος

ετοπλαεύτεν: μαζεύτηκε

Η ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ

Συνέχεια από την 4η σελίδα

(Ανώγεια, Κατοχώρι, ψηλορείτης, Μεσόβουνο). Όσον αφορά στον χαρακτηρισμό « Σάντα = Αγία » παρ' ότι ο Πόντος υπήρξε για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα επαρχία της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, (κατάλοιπο της εποχής εκείνης, το « Ρωμαίος → Ρωμίος → Έλληνας »), η ερμηνεία αυτή φαίνεται και μένει σαν συμπληρωματική και μόνον σαν τέτοια. Βέβαια άλλη άποψη πιο πειστική, απ'όσο συμβαίνει να γνωρίζω δεν εκφράστηκε ακόμη. Όπως και νά'χει όμως το θέμα του ονόματος της, απ'όπου και αν προέρχεται, για μας τους Σανταίους είναι η ομορφότερη και η πιο γλυκιά Πατρίδα μας, την οποία αγαπάμε υπερβολικά. Εδώ είναι απαραίτητο να τονιστεί ακόμη: α) Στον Πόντο πριν από τον 17ο αιώνα δεν υπήρχαν μουσουλμανικά τζαμιά και β) Οι πρόγονοί μας όπως και άλλοι λαοί, κύρια όμως οι Χριστιανικές Εθνότητες μετά τον 17ο Αιώνα, γνώρισαν ένα από τα περισσότερο βάρβαρα καθεστώτα, την Οθωμανική Αυτοκρατορία. Εξισλαμισμοί, εκτουρκισμοί καθώς και όλες ανεξαιρέτως οι μορφές βίας ανάγκασαν τους προγόνους μας στην φυγή από τα παράλια του Πόντου προς τις ορεινές περιοχές, τα μοναστήρια, ακόμη και προς τον Ρωσικό Καύκασο.

Τα δύσκολα από κάθε άποψη εκείνα χρόνια στην ορεινή, δύσβατη και κακοτράχαλη περιοχή της Σάντας καταφεύγουν για να γλυτώσουν από την μουσουλμανική καταπίεση πολλοί Χριστιανοί. Τα μοναστήρια της ευρύτερης περιοχής του υψομέτρου της Σάντας γεμίζουν μοναχούς και οι σπηλιές οι οποίες λόγω της μορφολογίας του εδάφους είναι πολλές, γεμίζουν από ασκητές. Ταυτόχρονα αυξάνεται ο αριθμός των κατοίκων των ορεινών χωριών. Στην Σάντα καταφεύγουν πολλοί Χριστιανοί. Αυτούς οι Σανταίοι τους δέχονται φιλικά και τους παρέχουν το αγαθό της Ελευθερίας διότι και οι ίδιοι δεν υποτάσσονται στα κελεύσματα των Τούρκων και όλοι μαζί διάγουν μιαν ζωή δύσκολη μεν αλλά ελεύθερη έως την αποφράδα ημέρα του αναγκαστικού επαναπατρισμού τους.

Όπως και νά'χει όμως το θέμα του ονόματος της πατρίδας μας, απ'όπου και αν προέρχεται για μας τους Σανταίους στην καταγωγή Πόντιους είναι η ομορφότερη και πιο γλυκιά Πατρίδα την οποία αγαπούμε υπερβολικά. Αλήθεια, είναι δυνατόν έστω και ένας άνθρωπος να μην αγαπά την Πατρίδα του; όταν μάλιστα αυτή είναι χιλιοβασανισμένη και εδώ και εκατό και πλέον χρόνια σκλαβωμένη; Ποιος Σανταίος ή Σανταία, απ'αυτούς που γεννήθηκαν εκεί στη Σάντα του Πόντου και διάγουν τα τελευταία χρόνια της ζωής τους, όσοι βέβαια υπάρχουν ακόμη γιατί οι περισσότεροι έφυγαν από την ζωή πικραμένοι, εδώ στην Μητροπολιτική Ελλάδα, δεν δακρύζει στο άκουσμα και μόνον του ονόματός της; Ποιος Σανταίος ή Σανταία δεύτερης και τρίτης γενιάς δεν συγκινείται όταν αναφέρεται στην Πατρίδα των προγόνων του, που είναι και δική του πατρίδα; σ'αυτήν την « Επτάκωμο Σαντά » την ιερή γη των προγόνων του;

ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΜΗΜΑΤΩΝ

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Την παρουσίαση της εκδήλωσης έκανε ο Γιώργος Χατζηκυριακίδης ο οποίος τόνισε πως ο σύλλογος μας αποτελεί ένα πολύτιμο φορέα παράδοσης και πολιτισμού.

Στην εκδήλωση συμμετείχε η Εύξεινος Λέσχη Κέρκυρας καλεσμένη του συλλόγου μας που με ένα όμορφο χορευτικό και με χοροδιδάσκαλο το Γιώργο Ιακωβίδη μας έδωσαν το μήνυμα ότι ο πόντος βρίσκεται παντού και βέβαια και στην Κέρκυρα.

Κατά την έναρξη της εκδήλωσης, ο Πρόεδρος της Λέσχης Χαράλαμπος Καπουρτίδης καλωσόρισε τον φιλοξενούμενο σύλλογο από την Κέρκυρα και ο αντιδήμαρχος δήμου Βέροιας κ. Τσαχουρίδης Αλέξανδρος εκ μέρους του δημάρχου Βερόιας.

Η βραδιά ξεκίνησε με τα χορευτικά τμήματα της Λέσχης που έδωσαν και πάλι το βροντερό παρόν. Η διαδοχική εμφάνιση των τμημάτων αρχαρίων, παιδικού, εφηβικού και του τμήματος ενηλίκων εντυπωσίασαν τους θεατές. Στη συνέχεια το χορευτικό από την Κέρκυρα με πολύ κέφι χόρεψαν παραδοσιακούς χορούς του πόντου. Αποκορύφωμα της εκδήλωσης αποτέλεσε η παρουσίαση του τμήματος παραστάσεων της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας. Οι χορευτές έδωσαν τον καλύτερό τους εαυτό και πλημμύρισαν την αίθουσα με ζωντάνια και ενθουσιασμό, ενώ το φινάλε ήταν για άλλη μια φορά εντυπωσιακό με τους δύο συλλόγους να χορεύουν όλοι μαζί.

Η βραδιά συνεχίστηκε με πλούσιο παραδοσιακό ποντιακό πρόγραμμα, με τους Στάθη Τσαϊρίδη και Ακη Σιαμίδη στο τραγούδι και τη λύρα, τον Γιάννη Σανίδη στη λύρα, τους Ανδρέα Νικηφορίδη και Δημήτρη Ουσταπασίδη στο νταούλι, τον Γιώργο Φουντουκίδη στα πλήκτρα καθώς επίσης και τον Κωνσταντίνο Καπουρτίδη στο αγγείο. Έκτακτη συμμετοχή από τον Στέργιο Ζημπιλιάδη στο τραγούδι.

Ευχαριστούμε θερμά όλα τα μέλη των τμημάτων, τον χοροδιδάσκαλο κ. Βαγγέλη

Ιντζεβίδη, τη χοροδιδάσκαλο του Ραφαηλία Βοργαζίδου, τους υπεύθυνους των τμημάτων Γιάννη Κοτίδη, Ευαγγελία Τογκουσίδου και Ελπίδα Κιατικίδου τις υπεύθυνες ιματιοθήκης Ευαγγελία Τογκουσίδου και Λένα Μιχαηλίδου.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους, ο βουλευτής Ημαθίας κ. Βασίλειος Κοτίδης, ο Αντιδήμαρχος Τεχνικών Υπηρεσιών του Δήμου Βέροιας και πρώην πρόεδρος της λέσχης κ. Τσαχουρίδης Αλέξανδρος, ο Αντιδήμαρχος ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κ. Γρηγοριάδης Καλλίστρατος, ο Αντιδήμαρχος Πολιτισμού κ. Ασλανίδης Λάζαρος, ο Αντιπρόεδρος Δημοτικού Συμβουλίου Βέροιας κ. Σουμελίδης Μιχάλης

η Πρόεδρος του Εμπορικού Συλλόγου Βέροιας Έθνη Πλιάτσικα Τσιπουρίδου και οι σύλλογοι Ένωση Κρητών Ημαθίας, Εύξεινος Λέσχη Αλμωπίας, Ποντιακά Νιάτα Ανω Ζευροχωρίου, Σύλλογος Ακρίτες Επταμύλων Σερρών, Σύλλογος Ποντίων Παλαιοχώρας Χανίων και ο Σύλλογος Πολυτέκνων Νομού Ημαθίας και όλους εσάς που με την παρουσία σας τιμήσατε την εκδήλωση, χορέψατε και διασκεδάσατε, διατηρώντας το κέφι αμείωτο μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες. Περισσότερες λεπτομέρειες στα link:

<https://youtube.com/watch?v=hg2qoIppNJM&si=7KiWHRVGUCpgrXos>

<https://www.facebook.com/share/p/15RY8kUDAA/To Δ.Σ. της Λέσχης ευχαριστεί όλα>

τα μέσα ενημέρωσης για την προβολή της εκδήλωσης, τους χορηγούς της εκδήλωσης, τον Αντώνη Κουβρακίδη στο τραγούδι, τους οργανοπαίκτες της λέσχης Ιορδάνη Κελεσίδη στη λύρα και Χαράλαμπο Κουβρακίδη στο νταούλι στο τμήμα παιδικό αρχάριο, την Εμμανουέλα

Γεωργιάδου στη λύρα και την Ξένια Παπαδόπουλου στο παιδικό τμήμα, την Ελένη Παπαδοπούλου στη λύρα και τον Αντρέα Νικηφορίδη στο νταούλι στο εφηβικό τμήμα και τον Βασίλη Στεφανίδη στη λύρα και Κωνσταντίνο Καπουρτίδη στη λύρα και αγγείο καθώς και τον Άκη Στολτίδη στο νταούλι στο Τμήμα παραστάσεων που συνόδευσαν τα χορευτικά της λέσχης.

Επίσης η Λέσχη ευχαριστεί όλους τους φίλους και τα μέλη της Λέσχης που συνέβαλαν στην προετοιμασία και την πραγματοποίηση της εκδήλωσης αλλά και όλους τους συντελεστές που αφιλοκερδώς πρόσφεραν τις υπηρεσίες τους.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΥ ΑΓΟΡΑΣ

Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης πραγματοποιήθηκε λαχειοφόρος αγορά με τυχερούς τους παρακάτω αριθμούς:

Λαχείο 652: Τρίμηνη συνδρομή στο γυμναστήριο του Κώστα Αυγητίδη αξίας 150 ευρώ.

Λαχείο 717: Αλοψή-γυάλισμα αυτοκινήτου αξίας 120 ευρώ Express Team Νικόλαος Κιατικίδης και ΣΙΑ ΟΕ.

Λαχείο 816: Μονοήμερο ταξίδι για δύο άτομα από την Έλενα Αλατσίδου (Αχιλλέας tours).

4. Λαχείο 817: 100 ευρώ μετρητά από την Εύξεινο Λέσχη Βέροιας.

Η λέσχη δεξιώθηκε τους εκπροσώπους των ΜΜΕ και ΜΚΔ

Η λέσχη δεξιώθηκε τους εκπροσώπους των ΜΜΕ και ΜΚΔ

Η Εύξεινος Λέσχη Βέροιας φιλοξένησε σε δεξίωση σε γνωστό ξενοδοχείο της περιοχής τα τοπικά μέσα ενημέρωσης της Βέροιας την Πέμπτη 5 Σεπτεμβρίου 2024, σε μια κίνηση εκτίμησης για την συνεχή προβολή των δράσεων της.

Η εκδήλωση αυτή αποτέλεσε ευκαιρία για την ανταλλαγή απόψεων επί βασικών θεμάτων που απασχολούν τον ποντιακό χώρο και τη σύμφιση των σχέσεων με τα τοπικά ΜΜΕ και ΜΚΔ, τα οποία παίζουν σημαντικό ρόλο στην επικοινωνία του έργου και των δραστηριοτήτων του συλλόγου.

Η εκδήλωση ολοκληρώθηκε μέσα σε κλίμα χαράς και συνεργασίας, με τους παρευρισκόμενους να αποχωρούν υποσχόμενοι τη συνέχιση αυτής της στενής σχέσης.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2025

Κυκλοφόρησε το πολυσέλιδο, καλαίσθητο και συλλεκτικό ημερολόγιο τοίχου της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας για το έτος 2025, που είναι αφιερωμένο στα 70 χρόνια λειτουργίας της Λέσχης.

Η διάθεση του μοναδικού και ιδιαίτερου αυτού ημερολογίου θα γίνεται από τον πρόεδρο στο τηλ.: 6973556255 και από τον Α' αντιπρόεδρο στο τηλ.: 6983503676.